

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1707

Q. 44. An sit obligatio reparandi damna, quæ quis in ebrietate causat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42561

gationis ad satisfaciendum vel satispatiendum pro illo : tum autem esset causa obligationis perfectæ, si ex illa oriretur obligatio gravis restituenti totum, quod nos non dicimus.

193 Q. 44. *An sit obligatio reparandi damna, qua quis in ebrietate causat.* R. Qui per experientiam didicit se in ebrietate solere causare damna, v.g. alios vulnerare, frangere vel evertere omnia, si hoc sciens se inebriet, & non ponat sufficientem præcautelam, ne damna causet, tenetur ea reparare, si ebrius causarit, quia volendo ebrietatem communiter & per se in tali subjecto connexam cum talibus injuriis, censetur etiam velle injurias, ita *Vasq. Lugo* d. 18. n. 86. *Dicast. de Restit.* d. 3. n. 77. Quod si damna illa non fuerint prævisa, aut si moralis diligentia sit adhibita, ut præcaventur, licet forte fiant, non est obligatio resarcendi ante sententiam *Judicis*, quia non censentur fuisse voluntaria, *Gob. in Clyp.* p. 2. n. 261. Addit *Haunol. t. 2. n. 169.* ebrium causantem damna posse per legem Aquiliam conveniri etiam ad plus restituendum in poenam, quia saepe non est ebrietas excusans à culpa. Denique notat *Dicast.* dicta de damnis causatis ab ebrio, valere de causatis ab ambulante in somno.

194 Q. 45. *Ad quid teneatur, qui scienter intulit damnum grave, sed invincibiliter ignoravit esse tam grave,* v.g. si Titius in mare projicerit gemmam Caji valentem ducentis aureis, quam ipse non putabat valere nisi centum. R. Probabilius est non teneri nisi ad damnum, quod cognovit, & consequenter in casu posito Titius tenebitur ad restituendos Cajo tantum centum aureos, ita *Pontius,*